

Historia 1 M

1. Odbudowa Królestwa Polskiego.

W II poł. XIII w. pogłębiły się w Polsce tendencje zjednoczeniowe. Po śmierci Leszka Czarnego i Henryka IV Probusa do walki o tron krakowski włączyli się: Przemysław II książę wielkopolski, Władysław Łokietek książę kujawski i Wacław II król Czech. Przemysław II stracił odziedziczony Kraków, ale zyskał Pomorze Gdańskie. Został koronowany w Gnieźnie w 1295 r. Polityka króla zagrażała interesom Brandenburgii, dlatego wkrótce w 1296 r. został zamordowany. Jego ziemie opanował Władysław Łokietek. Niestety rządził nieudolnie i stracił obie dzielnice na rzecz Wacława II, koronowanego w 1300 r. Nowy król zmarł w 1305 r. a jego syn rok później. Wówczas Władysław Łokietek rozpoczął jednoczenie ziem polskich. W 1306 r. opanował Małopolskę i Pomorze Gdańskie. Ziemie na północ stracił na rzecz Krzyżaków w latach 1308 – 1309. W 1314 r. zajął Wielkopolskę. Koronowany został w Krakowie w 1320 r., co uznano za koniec rozbitcia dzielnicowego. U schyłku panowania utracił Kujawy i ziemię dobrzyńską na rzecz Krzyżaków wspieranych przez króla Czech Jana Luksemburczyka. Władysław Łokietek zmarł w 1333 r.